דברי אמת — זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק. דהנה אם הי' כראוי הי' לנו בעוה"ז ג"כ מאין כי הי' חרות על הלוחות והנה ע"י חטא עמלק הי' גורם שאין כראוי וזה זכור את אשר עשה כו' פי' לא משכחה כ"א מהזכירה כנ"ל דו"ק:

וי"ל עוד דהנה כתיב יד על כס כו' וזה נקרא זכור כי הוא בחכמה כנ"ל רק זה רעין דלא מתפרשין ולא כו"ה והוא בחו"ג וזה שורש הכ"ח עתים מרומז ביד ימין ויד שמאל ב"פ יד הוא כ"ח וכשנזכה יהי' אחדות גם בחו"ג תמיד ותהי' העתים רעים רק על שונאי ישראל ויהי' כבוד שמים וזה תמחה את זכר עמלק ע"י לא תש כח לא תהי' תשות בכח עתים כי תהי' הכל רק לטובת ישראל כנ"ל:

ויבן משה מזבח כו' ה' ניסי. הנה לא נזכר קרבן על המזבח דאיתא במגילה על העץ אשר הכין לו. תנא לו הכין לכאורה אינו מובן. אך הנה ידוע נבואת משה רבינו ע"ה הי' במראה ולא בחידות ידע עיקרן של פרושן וגם מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש. והנה דרשו רז"ל מפסוק כתוב זאת זכרון בספר. מקרא מגילה. ודאי ידע משה רבינו ע"ה זה הגם שאחר כך הוצרך להתפלל הוא למעלה ומרדכי למטה. ידע זה אז כי תועיל וכאשר אמר אח"כ אם בטיט חתומה תפלתנו נשמעת ומסתמא הקדים בחיים אז תפלה על זה שתועיל אח"כ תכף כשידע מהפסוק כתוב זאת. ועשה הכנה למפלת המן ותשועת ישראל. והנה ידוע מרדכי הי' בדורו ניצוץ משה. וזה ויבן משה מזבח פי' בנה והכין לזבוח את המן ושונאי ישראל וזה מזבח ויקרא שמו ה' נסי פי' הנס של המן גבוה חמשים אמה להיות לטובותינו לטובת מרדכי ניצוץ שלו. וזה אשר הכין לו תנא לו פי' להיפך על המן הכין מרדכי פי' משה שורשו אז: